

“Trí tưởng tượng quan trọng hơn là kiến thức. Kiến thức có giới hạn. Trí tưởng tượng bao trùm cả thế giới.”

Albert Einstein

Chơi ở trường có vai trò gì?

Người lớn thường xem việc chơi như không có mục đích cụ thể nào. Tuy nhiên, đối với trẻ, chơi là điều cần thiết để phát triển về mặt thể chất, xã hội, trí tuệ, và cảm xúc. Chính vì vậy, giáo viên ở British Columbia được khuyến khích sử dụng các sinh hoạt học tập có liên quan đến chơi trong lớp học.

Các ví dụ bao gồm:

- các trò chơi về toán và ngôn ngữ;
- đóng kịch;
- các trò chơi có tác động qua lại về xã hội đòi hỏi sự quan sát và lý luận;
- các khu chơi tự do; và
- các trò chơi ngoài trời.

Thông qua các sinh hoạt này, trẻ phát triển trí tưởng tượng, học cách tuân theo các luật lệ và cách luân phiên nhau. Ngoài ra, trẻ còn phát triển các kỹ năng về mặt xã hội, cảm xúc và trí tuệ để giúp các em làm việc một cách độc lập và với người khác.

“Play as Work”

[Vietnamese]

Đây là một trong loạt tài liệu do Chương Trình Hỗ Trợ Định Cư trong Trường của Sở Giáo Dục Vancouver tài trợ và do một nhóm giáo chức ESL cùng các Liên Lạc Viên Đa Văn Hóa của Trường hợp tác thực hiện.

Canada

WelcomeBC

Dự án này do Chính Phủ Liên Bang Canada và Tỉnh Bang British Columbia đồng tài trợ.

Chơi mà Học

Sự Quan Trọng của Chơi trong Đời Sống của Trẻ Em

Chơi là gì?

Chơi là bất cứ sinh hoạt nào mà chúng ta làm để đem lại sự thích thú cho riêng mình hoặc cùng với người khác. Chơi có thể là tự phát hay có tổ chức.

Chơi Tự Phát

Chơi tự phát là bất cứ sinh hoạt nào mà trẻ tham gia vào với sự can thiệp tối thiểu của người lớn. Trong lúc chơi tự phát, trẻ đặt ra các luật lệ và tự mình quyết định. Hình thức chơi này có thể là trò chơi khúc côn cầu trong hẻm, chơi đóng kịch với bạn hay với thú nhồi bông hoặc chỉ chạy vòng quanh.

Chơi có Tổ Chức

Chơi có tổ chức có các luật lệ qui định sẵn mà người chơi buộc phải tuân theo. Có nhiều sự giám sát hơn của người lớn trong khi chơi có tổ chức. Các ví dụ chơi có tổ chức gồm liên đoàn bóng đá hoặc khúc côn cầu, nhóm kịch nghệ, câu lạc bộ nhảy múa hoặc câu lạc bộ cờ tướng.

Loại chơi nào tốt hơn?

Hay nhất là có một sự cân bằng tốt của cả hai loại chơi. Ngày nay nhiều người nghĩ rằng trẻ không tham gia đủ vào trò chơi tự phát. Thay vào đó, các em được khuyến khích tham gia vào các chương trình có cấu trúc hoặc xem truyền hình và chơi các trò chơi vi tính.

Chơi có quan trọng không?

Chơi rất là quan trọng mà Cao Ủy Liên Hiệp Quốc đã xác định chơi là một quyền cơ bản của mỗi trẻ em. Ngoài ra, nghiên cứu đã cho thấy chơi là điều cần thiết cho sự phát triển về mặt xã hội, thể chất, trí tuệ và cảm xúc của trẻ. Sau đây là một số kỹ năng mà trẻ học được thông qua chơi.

Trong lúc chơi trẻ phát triển kỹ năng về ngôn ngữ bằng cách:

- chơi các trò chơi chữ;
- chơi đóng kịch với bạn bè;

- hát hoặc cùng đọc những vần điệu; và
- đọc rõ các luật lệ và nói chuyện qua lại với đồng đội.

Trong lúc chơi trẻ phát triển kỹ năng về suy nghĩ bằng cách:

- tìm ra luật lệ của một trò chơi;
- tạo ra một thế giới tưởng tượng;
- sắp các mảnh cắt nhỏ của hình đồ lại với nhau;
- xây dựng lắp ráp bằng các cục khối;
- thử nghiệm với các vật liệu mới; và
- dự đoán.

Trong lúc chơi trẻ phát triển kỹ năng về xã hội bằng cách:

- học cách chia sẻ và luân phiên nhau;
- đảm nhận các vai trò khác nhau; và
- làm việc với người khác.

Trong lúc chơi trẻ phát triển kỹ năng về giải quyết vấn đề bằng cách:

- thương lượng với bạn bè; và
- tự thách thức hoặc bị thách thức để thành thạo các kỹ năng mới.

Trong lúc chơi trẻ phát triển sự phối hợp của các bắp thịt nhỏ và lớn bằng cách:

- chạy, leo trèo, quăng ném, chụp bắt và nhảy; và
- xây dựng, vẽ, cắt và dán.

Trong lúc chơi trẻ phát triển lòng tự trọng bằng cách:

- đưa kế hoạch của mình thành hành động, từ đó phát triển sự tự tin hơn về khả năng của mình; và
- tạo ra và thử các ý tưởng của mình mà không có sự can thiệp của người lớn

Giáo dục BC: phát huy khả năng giao tiếp, cảm xúc, trí tuệ, nghệ thuật, thể chất, cùng với trách nhiệm đối với xã hội.